

**แนวทางการปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี**
**Guidelines for Improving the Curriculum of the Bachelor of Arts in
Business English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Ubon Ratchathani Rajabhat University**

จิตาภา โชคหิรัญนาคิน* พัทธนันท์ สุจริตจันทร์ นิตริรัตน์ อุทธชาติ ณัฐธิดา สุจริตจันทร์ จุฑามณี ทิพราช
Jidapa Chokhirannakin*, Pattanan Sujaritjan, Nitirat Utthachat, Nattida Sujaritjan,
Jutamanee Tipparach
สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี^{*,2,3,4,5}
Business English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Ubon Ratchathani Rajabhat University
j.tipparach@gmail.com

Received: November 5, 2024

Revised: Aprly 4, 2025

Accepted: Aprly 10, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความต้องการเข้าศึกษาในสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 200 คน 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ประกอบการผู้ใช้บัณฑิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ได้แก่ ผู้ประกอบการที่ใช้บัณฑิตสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี 48 คน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ระดับปริญญาตรี 60 คน และ 4) เพื่อหาแนวทางปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความต้องการเข้าศึกษาแบบสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตและความพึงพอใจในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามไม่สนใจเรียนสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 67.5) เพราะไม่ถนัดด้านภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 40)
2. ผู้ใช้บัณฑิตพึงพอใจในการใช้บัณฑิตภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.74 (S.D.) 1.53
3. นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความพึงพอใจในการใช้หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 4.04 (S.D.=0.88)
4. แนวทางในการปรับปรุงหลักสูตร ควรมีการประเมินหลักสูตรให้ครบทั้งเอกสารหลักสูตรการจัดการเรียนของผู้สอน พฤติกรรมการเรียนและผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนผู้ประกอบการและเมื่อสิ้นปีการศึกษาควรมีการนิเทศ ผลการดำเนินการและควรมีการพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อทราบแนวทางในการบริหารหลักสูตรในครั้งต่อไป

คำสำคัญ: การบริหารหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต ภาษาอังกฤษธุรกิจ แนวทางการปรับปรุง

Abstract

This research aimed to: 1) study the demand for enrollment in the Bachelor of Arts Program in Business English among 200 Matthayom 6 students; 2) examine the satisfaction of 48 employers who hired graduates of the Bachelor of Arts Program in Business English from Ubon Ratchathani Rajabhat University; 3) assess the satisfaction with the Bachelor of Arts Program in Business English among 60 fourth-year undergraduate students; and 4) identify guidelines for improving the Bachelor of Arts Program in Business English. The research instruments included a questionnaire on students' demand for enrollment, a survey on employer satisfaction with graduates, and a satisfaction survey on the curriculum among fourth-year students. The statistics used in the research were percentage, mean, and standard deviation.

The findings were as follows:

1. The majority of respondents were not interested in enrolling in the Business English program (67.5%) due to a lack of English proficiency (40%).
2. Employer satisfaction with the graduates was high, with a mean score of 3.74 (S.D. = 1.53).
3. Fourth-year students reported high satisfaction with the curriculum, with a mean score of 4.04 (S.D. = 0.88).
4. For curriculum improvement, evaluations should encompass the curriculum document, instructors' teaching methods, student learning behaviors, and satisfaction assessments from students and employers. Additionally, there should be end-of-year supervision and continuous development and revision to inform future curriculum management strategies.

Keywords: Curriculum Administration, Bachelor of Arts, Business English Program, Guidelines for Improving

บทนำ

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มุ่งพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและตอบโจทย์ภาคธุรกิจทั้งในระดับท้องถิ่นและสากล แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรยึดหลักจากสำนักเลขาธิการสภาการศึกษา (2554) ที่เน้นการเรียนรู้เพื่ออาชีพและการเติบโตของภาคธุรกิจ โดยมีรายวิชาแกน เช่น การสื่อสารภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศที่มีบทบาททางเศรษฐกิจ รวมถึงแนวคิดของอิจิต กล้าปราบศึก (2548) ที่ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบหลัก ได้แก่ วัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผล และ Stevens (1980) ที่เน้นความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสายอาชีพ

ด้วยความตระหนักถึงการแข่งขันทางเศรษฐกิจและสังคม สาขาวิชาฯ จึงมีนโยบายปรับปรุงหลักสูตรและเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง โดยอิงข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาวิเคราะห์และพัฒนาให้ทันสมัย สอดคล้องกับตลาดแรงงานในปัจจุบัน คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการพัฒนาหลักสูตรฯ โดยมุ่งวิเคราะห์ ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตและความต้องการเข้าศึกษาในสาขาวิชา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2564) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4
4. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจที่กำลังศึกษาในภาค การศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ชั้นปีที่ 1-4 ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดตัวอย่างได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 200 คน จากโรงเรียนเดชอุดม โรงเรียนนารีนุกูล โรงเรียนพิบูล มังสาหาร และโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุบลราชธานี โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ผู้ประกอบการที่ใช้บัณฑิตสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำนวน 48 คน เลือกแบบ เฉพาะเจาะจง และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ระดับปริญญาตรี ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำนวน 60 คน เลือกแบบเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นลักษณะแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามความต้องการเข้าศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขา วิชา ภาษาอังกฤษธุรกิจ ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โดยแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ ลักษณะทาง ประชากรศาสตร์ และความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร

ส่วนที่ 2 แบบสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

ส่วนที่ 3 แบบสำรวจความพึงพอใจหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2564) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

1. ขั้นเตรียมการและวางแผนในการทำวิจัย โดยการศึกษาข้อมูลและทฤษฎี ทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ขั้นศึกษาข้อมูลและสร้างแบบสอบถาม โดยการศึกษาข้อมูลที่ใช้ในการกำหนดประชากรและ ตัวอย่างและการศึกษาข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการ วิจัยและนำแบบสอบถามตรวจหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง

(Index of Item Objective Congruence: IOC) ของแบบสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ผลคะแนนทั้ง 3 ท่าน ได้ 3 คะแนน = 1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้

3. ขั้นตอนปฏิบัติการในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเริ่มจากการนำแบบสอบถามให้ตัวอย่างตอบแบบสอบถาม เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้

4. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย เป็นการนำเอาข้อมูลที่เก็บรวบรวม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นก็ทำการสรุปผลการทำรายงานการวิจัย และเผยแพร่ผลการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ความต้องการเข้าศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขา วิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา แบ่งผลวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 และเป็นเพศชาย จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 ซึ่งน้อยกว่าเพศหญิง ร้อยละ 45

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15-19 ปี โดยที่อายุ 18 ปี มากที่สุด จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 49 รองลงมาคือ อายุ 17 ปี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 48

แผนการเรียน มีผู้ตอบแบบสอบถามในแผนการเรียนวิทย์-คณิตมากที่สุด จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 90 รองลงมาคือ ภาษาอังกฤษ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 และแผนการเรียนการโรงแรม และ อังกฤษ-ญี่ปุ่น น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

เกรดเฉลี่ยรวม ณ ปัจจุบัน ผู้ตอบแบบสอบถามมีเกรดเฉลี่ยรวม ณ ปัจจุบัน 3.50 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมาคือ 3.00-3.49 จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 26.25-2.99 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15 น้อยกว่า 2.00 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4 และ 2.00-2.49 อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

อาชีพบิดา ผู้ตอบแบบสอบถาม มีบิดาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 รองลงมาคือ เกษตรกร 46 คน คิดเป็นร้อยละ 23 ข้าราชการ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ และรับเหมา น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

อาชีพมารดา ผู้ตอบแบบสอบถาม มีมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรมากที่สุด จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 รองลงมาคือรับจ้างทั่วไป จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 ข้าราชการ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 14 ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11 และพนักงาน/ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ น้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1 ตามลำดับ

รายได้ครอบครัวรวมกัน 25,000 บาท ขึ้นไปอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 28 รองลงมา คือ 5,000-10,000 บาท จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 23 10,001-15,000 บาท จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 18 15,001-20,000 บาท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15 20,001-25,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 และต่ำกว่า 5,000 บาทอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ พบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามไม่สนใจเรียนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มากที่สุด จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 และสนใจเรียนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ จำนวน 65 คน ร้อยละ 32.5 โดยเหตุผลที่ไม่สนใจเรียนมากที่สุดคือ ไม่มีความสนใจและความถนัดทางด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 80 คน ร้อยละ 40 และเหตุผลที่ไม่สนใจเรียนมีค่าร้อยละน้อยที่สุดคือ กลัวจบมาจะไม่มีการรองรับ จำนวน 1 คน ร้อยละ 0.5

2. เหตุผลที่ตัวอย่างเลือกที่จะศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจที่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มีจำนวนมากที่สุด คือ ใกล้บ้าน จำนวน 99 คน ร้อยละ 31.23 และจำนวนน้อยที่สุด คือ เป็นความต้องการของผู้ปกครอง จำนวน 7 คน ร้อยละ 2.20

3. ตัวอย่างคิดว่าเมื่อจบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจแล้วสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ/ตำแหน่งมากที่สุด คือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 91 คน ร้อยละ 16.22 และมีน้อยที่สุด คือ อื่น ๆ จำนวน 38 คน ร้อยละ 6.77

4. ตัวอย่างคิดว่าสถานที่ทำงาน/แหล่งงานรองรับบัณฑิตที่จบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจมากที่สุด คือ หน่วยงานให้บริการ เช่น โรงแรม การท่องเที่ยวของรัฐ จำนวน 119 คน ร้อยละ 23.24 และน้อยที่สุด คือ อื่น ๆ จำนวน 25 คน ร้อยละ 4.88

5. ตัวอย่างคิดว่าหากเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของตัวอย่างได้จากผู้ปกครอง/ญาติพี่น้องมากที่สุด จำนวน 145 คน ร้อยละ 46.93 และน้อยที่สุดคือ อื่น ๆ จำนวน 21 คน ร้อยละ 6.8

6. ค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่ตัวอย่างคิดว่าสามารถจ่ายได้ต่อภาคการศึกษา (ค่าเทอม) ตัวอย่างคิดว่าค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่ตัวอย่างคิดว่าสามารถจ่ายได้ต่อภาคการศึกษา (ค่าเทอม) มีค่า มากที่สุด คือ รายได้ 10,000–15,000 บาท จำนวน 83 คน ร้อยละ 41.5 และน้อยที่สุด คือ รายได้น้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 29 คน ร้อยละ 14.5

7. ตัวอย่างคิดว่าค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่เหมาะสมต่อภาคการศึกษาของหลักสูตร 8,620 บาท ต่อภาคการศึกษาเหมาะสม จำนวน 194 คน ร้อยละ 97 และไม่เหมาะสม จำนวน 6 คน ร้อยละ 3 ตัวอย่างให้เหตุผลของความไม่เหมาะสมมากที่สุดคือ เพราะยังไม่รู้รายละเอียดอื่น ๆ ของรายวิชา นั้น จำนวน 2 คน ร้อยละ 1 และน้อยที่สุด อยากให้ปรับค่าเทอมลดลงอีก จำนวน 1 คน ร้อยละ 0.5

8. ตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะอื่น ๆ มากที่สุด คือ อยากให้มีการแนะแนว หรือการประชาสัมพันธ์ข้อมูลทางหน้าเว็บไซต์ และเกณฑ์การรับสมัคร จำนวน 3 คน ร้อยละ 42.85 และน้อยที่สุด คือ อยากให้มีการประชาสัมพันธ์กับโรงเรียนเกี่ยวกับจบมาแล้วสามารถทำงานอะไร จำนวน 1 คน ร้อยละ 14.29 และอยากให้บรรยายการรอบข้างเป็นภาษาอังกฤษเพราะว่าถ้าเราอยู่ในที่ใดที่หนึ่งมันจะเกิดการปรับตัวและเรียนรู้สิ่งนั้นได้เร็วขึ้น จำนวน 1 คน ร้อยละ 14.29

2. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจใช้เกณฑ์ในการตัดสินระดับความพึงพอใจตามเกณฑ์ ดังนี้

คะแนนค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ น้อยที่สุด

คะแนนค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ น้อย

คะแนนค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ ปานกลาง

คะแนนค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ มาก

คะแนนค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2564) พบว่า

ความพึงพอใจต่อการใช้บัณฑิต โดยภาพรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.74 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.53 โดยความพึงพอใจที่มีต่อการใช้บัณฑิตเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

2.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม อยู่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.36 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ อยู่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.14 ด้านทักษะปัญญาที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน อยู่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.23 ด้านทักษะและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ อยู่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.26 ด้านทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการวิเคราะห์เชิงตัวเลข ได้อย่างเหมาะสม อยู่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.09

2.2 ด้านจรรยาบรรณในวิชาชีพ โดยรวมอยู่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.36 ได้แก่ ความมีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานและมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ความเสียสละ/มีจิตสาธารณะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ความมุ่งมั่น ขยันหมั่นเพียร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 ความอ่อนน้อม มีสัมมาคารวะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ความมีวินัย เคารพกฎระเบียบ ข้อบังคับขององค์กร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ความซื่อสัตย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23

2.3 ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ โดยรวมอยู่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.14 ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ความรู้ความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ความสามารถในการประยุกต์ความรู้มาใช้ในการปฏิบัติงานจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ความสามารถนำเทคโนโลยีพื้นฐานไปพัฒนาและแก้ปัญหาทางได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ความรู้ความเข้าใจในวิชาชีพและงานที่รับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ความรู้เท่าทันความก้าวหน้าทางวิทยาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้อื่นได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ความสามารถในการสร้างเครือข่ายทางการศึกษากับสถาบัน การศึกษาอื่นหรือหน่วยงานอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15

2.4 ด้านทักษะปัญญาที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.23 ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ความสามารถเชื่อมโยงบูรณาการหลักทฤษฎีมาใช้ในการปฏิบัติงานอย่างสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ความสามารถในการรับรู้ เรียนรู้งาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ความสามารถในการเสนอผลงาน องค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่เหมาะสมกับบริบท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23

2.5 ด้านทักษะและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ โดยรวมอยู่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.26 ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ทำงานเป็น ทีมได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 การรับฟังความคิดเห็นและการให้ความร่วมมือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ทักษะในการประสานงานทั้งระดับบนและระดับล่าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) การควบคุมอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 การปรับตัวและมีมนุษยสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ความประพฤติสุภาพเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46

2.6 ด้านทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการวิเคราะห์เชิงตัวเลขได้อย่างเหมาะสมโดยรวมอยู่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.09 ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ การสื่อสารและการแสดงออก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ความสามารถในการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษได้ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ความรู้ ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวเลขที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ความรอบรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและนำไปประยุกต์ใช้กับงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 สามารถใช้เทคนิคพื้นฐานทางสถิติและคณิตศาสตร์ เพื่อวิเคราะห์และนำเสนอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90

3. ผลแบบสำรวจความพึงพอใจหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2564) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 60 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 90 และเพศชายร้อยละ 10 นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตรด้านการบริหาร การศึกษาในด้านต่าง ๆ ในภาพ รวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.88 โดยความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

3.1 ด้านการให้คำปรึกษาและการสนับสนุนกิจกรรมโดยรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.25 นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุดได้แก่ ได้รับความสะดวกในการติดต่อกับอาจารย์ที่ปรึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 และ อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาเรื่องการลงทะเบียนเรียน การเรียน การใช้ชีวิตระหว่างเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51

3.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.20 นักศึกษามีความพึงพอใจมากในทุกข้อ ได้แก่ อาจารย์เป็นผู้มีคุณธรรม และจิตสำนึกในความเป็นครู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 อาจารย์ในหลักสูตรสนับสนุน ส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 อาจารย์ในหลักสูตรสอน เนื้อหา ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 อาจารย์ในหลักสูตรมีคุณวุฒิและประสบการณ์เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85

3.3 ด้านการบริหารหลักสูตรและกระบวนการคัดเลือกนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.86 นักศึกษามีความพึงพอใจมากในทุกข้อ ได้แก่ การจัดการศึกษาสอดคล้องกับปรัชญาและ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 มีการจัดแผนการเรียนแต่ละปีการศึกษาเป็นไปตาม แผนการศึกษาตลอดหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 มีปฏิทินการศึกษาและโปรแกรมการศึกษาแต่ละภาค การศึกษาอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 หลักสูตรมีความทันสมัยสอดคล้องกับศาสตร์ในสาขาวิชาและ ความต้องการของตลาด แรงงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71) วิชาเรียนมีการเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 การกำหนดคุณสมบัติผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษา มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 หลักเกณฑ์การคัดเลือกเข้าศึกษา มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 กระบวนการคัดเลือกเข้าศึกษา มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97

3.4 ด้านทรัพยากรที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.86 นักศึกษามีความพึงพอใจมากในทุกข้อ ได้แก่ การใช้สื่อประกอบการสอนอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.05 มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประกอบการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เอกสาร ประกอบการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ความพร้อมของห้องเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ในการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70

จากผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีคุณภาพในด้านต่าง ๆ ของหลักสูตรศิลปศาสตร บัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2564) ทั้ง 4 ด้านได้แก่ ด้านการบริหาร หลักสูตรและกระบวนการคัดเลือกนักศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการให้คำปรึกษาและการสนับสนุน กิจกรรม และด้านทรัพยากรที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน สามารถอธิบายได้ดังนี้

ด้านการให้คำปรึกษาและการสนับสนุนกิจกรรม นักศึกษามีความพึงพอใจมากเป็นลำดับแรก ได้รับความสะดวกในการติดต่อกับอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาเรื่องการลงทะเบียน เรียน การเรียนการใช้ชีวิตระหว่างเรียน มีช่องทางการติดต่อกับอาจารย์ที่ปรึกษาที่ทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของจริญญา ยวงนาค (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการบริหารการศึกษาของ วิทยาลัยพัฒนการบางนา กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการบริหารการศึกษาด้านครูที่

ปรึกษาอยู่ในระดับมาก ซึ่งพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในเรื่อง การดูแลเอาใจใส่ การใช้เวลาในการให้คำปรึกษา การช่วยแก้ไขปัญหาคำถามการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร และการจัดกิจกรรมร่วมกับผู้เรียน

ด้านอาจารย์ผู้สอน นักศึกษามีความพึงพอใจมากเนื่องจากอาจารย์ผู้สอนมีคุณวุฒิและประสบการณ์ เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน สอนเนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้วิธีการที่หลากหลายและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สนับสนุนส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ อาจารย์เป็นผู้มีคุณธรรม และจิตสำนึกในความเป็นครูซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอาภรณ์ ใจเที่ยง (2540) ที่กล่าวไว้ว่า ครูที่ดีคือครูที่สอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี มีลักษณะการสอนที่ดี เช่น มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า สอนอย่างคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและสังคมสอนด้วยใจ มอบความรักความอบอุ่น ความเป็นกันเองสอนด้วยจิตวิญญาณของความเป็นครูและงานวิจัยของวินิชา วงศ์ชัยและคณะ (2562) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ต่อหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อคุณภาพหลักสูตรด้านผู้สอนอยู่ในระดับมาก เรื่อง อาจารย์มีคุณวุฒิและประสบการณ์ที่เหมาะสม อาจารย์มีคุณธรรมและจิตสำนึกในความเป็นครู

ด้านการบริหารหลักสูตรและกระบวนการคัดเลือกนักศึกษา นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเฉพาะหลักสูตรมีปฏิทินการศึกษาและโปรแกรมการศึกษาแต่ละภาคการศึกษาอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของกาญจนา จันทะดวงและคณะ (2562) ได้ทำการประเมินหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร พบว่า การจัดการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมากและนักศึกษามีความพึงพอใจต่อความรู้ความสามารถที่ได้รับจากหลักสูตรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวินิชา วงศ์ชัยและคณะ (2562) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ต่อหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อคุณภาพหลักสูตรด้านการบริหารหลักสูตรในระดับมาก

ด้านทรัพยากรที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อทางหลักสูตรฯ มีการใช้สื่อประกอบการสอนอย่างเหมาะสม มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประกอบการเรียนการสอน เอกสารประกอบการเรียนการสอนความพร้อมของห้องเรียน สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ในการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับกาญจนา จันทะดวงและคณะ (2562) ได้ทำการประเมินหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร พบว่า ทรัพยากรที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมากและงานวิจัยของวินิชา วงศ์ชัยและคณะ (2562) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ต่อหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อคุณภาพหลักสูตรด้านด้านทรัพยากรที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน

4. ผลของการวิจัยในข้อ 1-3 สามารถสรุปเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรได้ดังต่อไปนี้

4.1 เหตุผลที่ตัวอย่างเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ เพราะสถานที่เรียนใกล้บ้าน สามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ในการประกอบธุรกิจส่วนตัว แหล่งงานที่รองรับคาดว่าจะหน่วยงานที่ให้บริการ เช่น โรงแรม และการท่องเที่ยวของรัฐ ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อได้รับจากผู้ปกครองหรือญาติ พี่น้องที่มีรายได้ 10,000–15,000 บาท/เดือน ค่าเทอมที่เหมาะสม คือ 8,620 บาท ภาคการศึกษา

4.2 ผลของการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ พบว่า ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจทุกทักษะในระดับมากเหมือนกัน

4.3 ผลการสำรวจความพึงพอใจหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ พบว่า ตัวอย่างมีความพึงพอใจในทุกด้านโดยรวมในระดับมาก

4.4 เมื่อนำผลในข้อ 4.1-4.3 มาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตร พบว่า 1) ควรปรับปรุงเพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำงานได้หลากหลายอาชีพนอกเหนือจากธุรกิจส่วนตัวและให้ผู้เรียนมีความคาดหวังถึงแหล่งรองรับงานเพิ่มเติมมาจากการหน่วยงานบริการ เช่น หน่วยงานของรัฐ หรือ หน่วยงานทางการศึกษา 2) ควรให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ ความสามารถทางวิชาการ ทักษะทางปัญญาที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ทักษะและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ และการสื่อสาร โดยวางเป้าหมายไว้ในระดับที่ผู้ประกอบการพึงพอใจในระดับมากที่สุด 3) การให้คำแนะนำปรึกษาและการสนับสนุนกิจกรรม ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการบริหารหลักสูตร กระบวนการคัดเลือกนักศึกษา และด้านทรัพยากรที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนควรได้รับการพัฒนา

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี” มีประเด็นสำคัญที่สามารถอภิปรายได้ 3 ส่วนได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสนใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรฯ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง แต่ยังมีจำนวนน้อยที่สนใจเรียนในสาขานี้ เนื่องจากขาดความสนใจและความถนัดด้านภาษาอังกฤษเหตุผลหลักที่ผู้เรียนต้องการเข้าศึกษาต่อในหลักสูตร คือสถานที่ตั้งใกล้บ้าน ขณะที่มุมมองต่อประโยชน์ของหลักสูตร พบว่า ส่วนใหญ่เชื่อว่าสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบธุรกิจส่วนตัวได้ และคาดหวังว่าจะได้ทำงานในหน่วยงานด้านบริการ เช่น โรงแรม หรือภาคการท่องเที่ยวของรัฐข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับแนวคิดของจินตนา ธนวิบูลย์ชัย (2559) ที่ระบุว่า การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมักขึ้นอยู่กับปัจจัยหรือผลประโยชน์ที่ผู้เรียนคาดว่าจะได้รับ โดยอาศัยข้อมูลและเหตุผลส่วนตัวเพื่อเลือกแนวทางที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด และเมธาวิ สุขปาน (2556) ที่พบว่า ปัจจัยด้านความสนใจและความถนัดส่วนบุคคลมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาอย่างมาก

2. จากผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.74, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.53) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจสูงสุดในด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ (ค่าเฉลี่ย 4.36, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.14) รองลงมาคือด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ รวมถึงทักษะทางปัญญาที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ส่วนด้านที่ได้รับความพึงพอใจน้อยที่สุดคือความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการวิเคราะห์เชิงตัวเลขอย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, มหาวิทยาลัยศิลปากร, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (2558), รวมถึงงานของณัฐแก้ว ข้องรอด (2554) และจารุณี อินทฤทธิ์ และคณะ (2555) ที่ชี้ว่าผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจสูงในด้านคุณธรรมและจริยธรรมของบัณฑิตเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาศีลธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม ตลอดจนแนวทางของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณธรรมและจริยธรรมอย่างรอบด้าน โดยได้กำหนดพฤติกรรมพึงประสงค์ด้านคุณธรรมจริยธรรมไว้ 7 ประการ ได้แก่ การมีทัศนคติที่ดีและจรรยาบรรณในวิชาชีพ ความเสียสละและจิตสาธารณะ ความมุ่งมั่นและขยันหมั่นเพียร ความอ่อนน้อมถ่อมตนและมีสัมมาคารวะ ความมีวินัยและเคารพกฎระเบียบ

ความซื่อสัตย์สุจริต และความรับผิดชอบหน้าที่ ซึ่งทั้งหมดถูกนำไปบูรณาการในกระบวนการเรียนการสอน กิจกรรมนักศึกษา และการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์บัณฑิตและกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่มีต่อคุณภาพในด้านต่าง ๆ ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (ปรับปรุง พ.ศ. 2564) พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.04, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.88) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการให้คำปรึกษาและการสนับสนุนกิจกรรม ด้านการบริหารหลักสูตรและกระบวนการคัดเลือกนักศึกษา และด้านทรัพยากรที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความตั้งใจของผู้สอนในการจัดกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับทักษะที่จำเป็น รวมถึงส่งเสริมความกล้าแสดงออกและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ในกระบวนการคัดเลือกนักศึกษา ยังมีการจัดสอบวัดผลทักษะด้านภาษา พร้อมทั้งจัดกิจกรรมอบรมเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา นอกจากนี้ยังมีการจัดเตรียมทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอนที่เพียงพอและเปิดให้บริการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพตลอดระยะเวลาการศึกษา

4. ผลการวิจัยข้างต้นชี้ให้เห็นว่า แม้หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ จะมีจุดแข็งด้านคุณธรรม จริยธรรม และการสนับสนุนทางวิชาการ แต่นักเรียนระดับมัธยมยังขาดแรงจูงใจในการเลือกเรียน และการใช้เทคโนโลยียังเป็นจุดที่ควรเสริม ดังนั้น แนวทางการปรับปรุงหลักสูตรควรมุ่งเน้นที่การสร้างการเข้าใจ ประยุกต์ภาษาอังกฤษในบริบทธุรกิจจริง และส่งเสริมทักษะยุคใหม่เพื่อให้หลักสูตรตอบโจทย์ตลาดแรงงานและความสนใจของผู้เรียนได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ให้สอดคล้องกับนโยบายของภาครัฐ ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน และให้ทันสมัยกับบริบทของสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน

2. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยยังสามารถนำจุดแข็งของหลักสูตรไปพัฒนาและต่อยอดได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกันก็ควรนำจุดที่ยังมีคะแนนเฉลี่ยในระดับต่ำหรือจุดที่ควรได้รับการพัฒนาไปปรับปรุงแก้ไข เพื่อยกระดับคุณภาพของหลักสูตรให้สามารถตอบสนองต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพในทุกมิติ

3. สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ต่อยอดในการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้วต่อหลักสูตรดังกล่าว ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติมในมุมมองของผู้ที่ผ่านการเรียนในหลักสูตรจริง และนำมาพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานได้อย่างตรงจุดมากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยนี้ ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากงบประมาณวิจัยของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ทางคณะผู้ดำเนินการวิจัยจึงขอขอบคุณมา ณ ที่นี้

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา จันทะดวง และคณะ. (2562). การประเมินหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร หลักสูตรปรับปรุงพุทธศักราช 2555. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 17(76), 266–276.
- จรินทร์ยา ยวงนา. (2554). ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการบริหารการศึกษาของวิทยาลัยพัฒนการบางนา กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร).
- จินตนา ธนวิบูลย์ชัย. (2559). หน่วยที่ 11 การคิดแก้ปัญหาและการตัดสินใจ. ในเอกสารการสอนชุดวิชาจิตวิทยาเพื่อการดำรงชีวิต หน่วยที่ 8–15 (น. 11-7). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จารุณี อินทฤทธิ์ และคณะ. (2555). การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อคุณภาพบัณฑิตและอัตลักษณ์บัณฑิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต. (วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม, สถาบันพระบรมราชชนก).
- ณัฐแก้ว ช่อรอด. (2554). ศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตคณะวิทยาการจัดการ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- เมธาวี สุขปาน. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน: กรณีศึกษาวิทยาลัยพัฒนการธนบุรี (วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต).
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. กองพัฒนานักศึกษา, ฝ่ายแนะแนวการศึกษาและอาชีพ. (2558). ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์และคุณภาพบัณฑิตตามอัตลักษณ์ของบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี รุ่นปีการศึกษา 2556.
- สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา. (2554). นโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง ด้านการพัฒนาอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา.
- วินิษา วงศ์ชัย และคณะ. (2562). การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ต่อหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. การประชุมวิชาการระดับชาติวิจัยรำไพพรรณี ครั้งที่ 13.
- อริจิต กล้าปราบศึก. (2548). การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2540). *หลักการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรีนติ้ง เฮาส์.
- Stevens, P. (1980). *Teaching English as an international language*. Oxford: Pergamon Press.